

ת"פ 42627/03/17 - מדינת ישראל נגד סי - בעצמו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 42627-03-17 מדינת ישראל נ' י

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל : בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד רות שפיר ועו"ד דנית שושן המאשימה

נגד

סי - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד דרור שלום הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של פגיעה תוך שימוש בנשק קר לפי סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כנטען בכתב האישום, ביום 16.3.17 בשעת ערב, שהה במסעדה ב---יחד עם אמו, אחיינו (להלן: "המתלונן") וחבר של המתלונן בשם מ'. באותן הנסיבות התווכחו הנאשם והמתלונן על אירוע שנגע לאחת המלצריות במסעדה. בהמשך עזבו כולם את המסעדה ונסעו בחזרה לביתם ברכב הנאשם. במהלך הדרך המשיך הוויכוח והמתלונן דפק על חלונות הרכב. בהגיעם לבית, יצאו האם והחבר מהרכב והמתלונן נותר ברכב ונעל הדלת לצדו. בנסיבות אלו, אחז הנאשם בסכין יפנית שהחזיק בדלת הנהג ברכבו, הסתובב לעבר המתלונן וחתכו באמצעו הסכין לאורך הצד השמאלי של פניו, גרם לו חתך עמוק באורך 15 ס"מ והמתלונן נזקק לטיפול ותפירת החתך.

3. ביום 3.5.17 הגיעו הצדדים להסכמה דיונית, לפיה נמחקה העבירה של החזקת הסכין, הנאשם הופנה לתסקיר וסוכם כי לצד רכיבים אחרים יוטל עליו תנאי גם בגין עבירה של החזקת סכין.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים; הראשון, נושא תאריך 10.7.17, מלמד על נאשם נטול עבר פלילי, בן 25 שעבד עד מעצרו כמתקין מזגנים. הנאשם גדל במשפחה מורכבת לצד אב חולה, כשאחותו הבכורה נפטרה הותירה את המתלונן- האחין (כיום בן 22), שגדל לצדו בבית הוריו. הנאשם שולב בעבר בהליכי אבחון בשירות המבחן ובהמשך במסגרת פיקוח מעצר בתיק זה. שירות המבחן התרשם, כי הרקע לביצוע העבירה נבע מתחושת תסכול מצטברת כתוצאה מקונפליקט שהתפתח מול אחיינו כשחש שכבודו נפגע ואמו מצדדת במתלונן. הנאשם השתלב בקבוצה לעצורי בית, הגיע ברציפות ושיתף פעולה. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, ער לחומרם ומביע חרטה. עוד טען שהפסיק שימוש בסמים הגם שמסר שתי בדיקות שתן לא נקיות.

5. עוד שוחח שירות המבחן עם המתלונן, שסיפר כי בין השניים קשר קונפליקטואלי של אחים כשמחד קשור אל הנאשם בקשרים אמיצים ומאידך שוררים ביניהם מתח ותחרות. עוד מוסיף שהתנהלותו הקיצונית של הנאשם במהלך הארוע הייתה לא אופיינית לו ונקודתית. מאז חזרו לשוחח ואף בונים בתים בסמיכות. בסופו של תסקיר המליץ שירות מבחן על העמקת ההתערבות הטיפולית ובהסכמת הצדדים נדחה הדיון לקבלת תסקיר משלים.
6. מהתסקיר המשלים (מתאריך 19.10.17) מצטיירת תמונה שונה. שירות המבחן ביקש בתקופת הדחיה לעמוד על מצב שימוש הנאשם בסמים ולשלב בקבוצה לצעירים שביצעו עבירות אלימות. במהלך ביצוע בדיקות השתן התווכח הנאשם עם הבודק, ובהמשך נהג בדרך דומה גם בבדיקות נוספות תוך שהוא מגיב בזעם ותסכול, הודיע שבכוונתו לנתק הקשר עם קצינת המבחן וכך עשה. לאחר מכן, מסר שלוש בדיקות שהתבררו כנקיות. בבוא שירות המבחן לסכם המלצתו ביחס לנאשם, עמד על התנהגותו האימפולסיבית וקשייו להיענות לסמכות ולהתמודד במצבי לחץ, עוד הביע ספק ביחס לתועלת שיפיק מקשר טיפולי עימם ועל כן לא בא בהמלצה שיקומית.
7. יצוין, כי בתחילת דיון הטיעונים לעונש עתר ב"כ הנאשם לקבלת תסקיר משלים. בהחלטתי דחיתי הבקשה וקבעתי שהנאשם לא השכיל לנצל ההזמנות שניתנה לו ואין מקום לאפשר לו הזדמנות חוזרת.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד שפיר, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם והדגישה שדקר בסכין את אחיינו על עניין של מה בכך. עוד הציגה תמונות הפגיעה הקשה (ת/1). לשיטת המאשימה מתחם העונש נע בין 24-42 חודשי מאסר, הפגיעה בערכים החברתיים גבוהה משמדובר באלימות סתמית ומיותרת. עוד הפנתה לנסיגה בתפקודו כעולה בתסקיר המשלים. על כן עתרה לעונש מאסר במרכז המתחם, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי הולם למתלונן.
9. ב"כ הנאשם, עו"ד ד. שלום, עמד על נסיבותיו החיוביות של הנאשם ועל מצוקתו בתקופה האחרונה נוכח פטירת אביו. עוד עמד על עברו הנקי, הודאתו במיוחס לו בהזדמנות הראשונה והכאתו על חטא נוכח הפגיעה הקשה באחיינו. עוד הוסיף שהנאשם שהה תקופה במעצר ותקופה ממושכת בתנאי מעצר בית. בין הנאשם למתלונן נערכה סולחה וכיום הקשר ביניהם טוב. עוד נטען כי הנאשם הסכים לפצות את המתלונן בסכום של 100,000 ₪, מחציתו הועבר לו (מסמכים המאשרים הסכם הסולחה מיום 18.9.17 ופיצוי המתלונן בסך של 50,000 ₪ הומצאו לתיק ביהמ"ש ביום 9.11.17). על כן ביקש להסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות.
10. הנאשם עצמו הסביר שאמנם כעס על אחיינו אך כשהסתובב לעברו עם סכין בידו, לא התכוון לפצוע אותו פגיעה קשה ומאחר שהיה מדובר בשעת ערב לא הבחין שפגע בפניו ולא התכוון לכך. עוד הוסיף שהוא אוהב את המתלונן, נערכה ביניהם סולחה וכיום הוא מבקש להשתקם. הנאשם ביקש שלא לגזור עליו עונש מאסר ממש מאחר שמסייע לאמו ושאר בני משפחתו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

11. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.
12. מעשיו של הנאשם קשים ופגעו פגיעה חמורה בגופו ובטחונו של המתלונן. הנאשם, על רקע ויכוח סתמי עם אחיינו, בשר מבשרו, שגדל לצדו כאח, לא שלט על כעסו, פצע אותו פציעה קשה בפניו והותיר בו צלקות פיזיות ונפשיות לכל חייו. הנאשם הפתיע את אחיינו שהיה ישוב ברכבו ולא יכול היה להימלט אל מול המאכלת שקרב לפניו.
13. הנאשם אמנם טען בדבריו שלא התכוון לפצוע את אחיינו פציעה כה קשה ולא ראה להיכן כיוון את סכיניו בשעת חושך. עדיין, עצם השימוש בסכין וכיוונו לעבר חלקו העליון של גוף המתלונן שהיה ישוב במושב האחורי של רכבו, מלמדים שהיה צריך לצפות תוצאות מעשיו. מיקום הפגיעה, עומקה ואורכה מעידים על כוונת הנאשם לפגיעה רבת נזק במתלונן.
14. אכן הנאשם החזיק הסכין ברכבו לצרכי עבודה, עדיין בחר לעשות בו שימוש ליישב הוויכוח עם אחיינו, כשניצבו לפניו מספר לא מבוטל של אפשרויות אחרות לסיים הארוע בדרכי שלום. יש לשקול לחומרה שימוש הנאשם בסכין. בע"פ 6260/05 **מאלק חדרה נ' מדינת ישראל** (23.2.06) עמד בית המשפט על חומרת תופעת הסכינאות בציינו כי: **"שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים לשם יישוב סכסוכים, ולעיתים מדובר בסכסוכים שוליים ופעוטים ביותר. בשל ריבויים של המקרים אין מנוס אלא לנקוט בגישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כלליים על פני שיקולים אינדיבידואליים"**.
15. בהתאם להוראת סע' 40 ט(א)(4) לתיקון 113 לחוק, יש מקום ליתן משקל לטיב הנזק שנגרם למתלונן. תמונות פניו הפצועות של המתלונן (ת/1) מלמדות על חתך עמוק לאורך צדו השמאלי של פניו. גם לאחר שנתפר החתך, הותרו אחריו צלקת בולטת וגדולת ממדים. נכמר הלב ממראה פניו של המתלונן, בחור צעיר, שיצטרך להתמודד כל חייו עם תוצאות מעשיו הקשים של דודו, מעין אות קין שנחרטה בפניו על לא עוול בכפו.
16. מהטעמים המפורטים לעיל: הרקע הסתמי לפציעת אחיינו, שימוש מכוון בסכין והנזק הקשה לפניו של המתלונן, מצאתי לקבוע כי נסיבות מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה מהותית בערכים החברתיים המוגנים.
17. מדיניות הענישה בעבירות ממין דא רחבה ומגוונת. ראש וראשון מצוים בתי המשפט להתחשב בצורך השעה להיאבק בנגע האלימות על כל צורותיו שפשה בחברה. **"האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו**

להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינו אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים' שישקפו ערכים של תגמול והרתעה". דברי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10). עם זאת, יש ליתן משקל הולם לנסיבות כל מקרה וכל נאשם.

18. מתחם הענישה בעבירות אלימות תוך שימוש בחפץ או בנשק קר רחב וכולל, ככלל, עונשי מאסר ממש:

א. רע"פ 7734/12 מגידוב נ' מדינת ישראל (28.10.12)-בית המשפט דחה בקשת רשות ערעור של נאשם בתקיפת שני מתלוננים במסעדה בעזרת חפץ, מספר פעמים ובעוד אחד המתלוננים שכוב על הרצפה מחוסר הכרה. הנאשם ללא עבר פלילי נדון ל-11 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 4883/12 שלום דוד הררי נ' מדינת ישראל (28.06.12)- נאשם נדון בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית ל-6 חודשי עבודות השירות. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו והעמידו על שנת מאסר נוכח עבר מכביד ותוך קביעה שניתן משקל יתר לאינטרס השיקומי של הנאשם. בקשת רשות הערעור נדחתה תוך שבית המשפט (כב' הש' שוהם) מדגיש חובת בתי המשפט לעשות כל שלאיל ידם על מנת להוקיע ולמגר תופעה זו, גם בדרך של ענישה הולמת.

ג. רע"פ 8566/13 טקצנקו נ' מדינת ישראל- במקרה זה הורשע נאשם בתקיפת חייל יחד עם אחר, ללא סיבה של ממש. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר, כשבדין בבית המשפט העליון הוקל עונשו (ברב דעות) ל-7 חודשי מאסר נוכח הליך שיקום מוצלח.

ד. עפ"ג (מח-מרכז) 45636-06-13 מדינת ישראל נ' עמרם טל- התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה דומה, בכך שחבט בראשו של המתלונן באמצעות בקבוק עד שזה נשבר, הטיח הבקבוק בפניו וגרם לו לחתכים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 9-24 חודשי מאסר, החמיר עונשו והעמידו כעל שנת מאסר בפועל.

ה. ת"פ (כ"ס) 5776-01-13 מדינת ישראל נ' עבד אל חי, הנאשם הורשע בעבירה דומה ובעבירה של החזקת סכין, בכך שפצע שני מתלוננים באזורים שונים בגופם. הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, נדון ל-18 חודשי מאסר הכולל הפעלת תנאי.

19. לאחר שבחנתי נסיבות המעשה, הפגיעה הקשה בערכים המוגנים ומדיניות הפסיקה, מצאתי לקבוע טווח ענישה שנע בין 10-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

20. הנאשם שלפניי יליד 1991, נטול עבר פלילי. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, אביו נפטר לאחרונה והוא מסייע לאמו בפרנסת הבית.

21. הנאשם גדל שנים רבות לצד אחיינו שהתייתם מאמו בגיל 4 ועבר להתגורר בבית סבתו, אם הנאשם. הנאשם והמתלונן קרובים בגילם, וככל הנראה שנים רבות חש הנאשם תחרות מצד אחיינו והפלייתו לטובה. תסכול עמוק זה בער בו והתפרץ בליל הארוע, כשהנאשם דוקר את אחיינו בסכינו, פוצע אותו וחורט בו צלקות שלא יימחו.

22. יש להצטער על כך שהנאשם לא ניצל הזדמנות שניתנה לו ובחר שלא להמשיך בקשר הטיפולי עם שירות המבחן. תחילתו של הקשר חיובי ונושא פירות אך הנאשם כשל בדיוק באותו מקום בו מעד בתיק זה, כשעולה שבמצבי דחק ומצוקה פועל אימפולסיבית ואינו שולט על כעסיו ותסכוליו.

23. לצד זאת, הנאשם הודה במיוחס לו, מבין הפסול במעשיו ומביע חרטה. בין הנאשם למתלונן נערכה סולחה, מערכת היחסים ביניהם כיום טובה והנאשם אף פיצה את המתלונן בסכום לא מבוטל.

24. עוד שהה הנאשם במעצר, לראשונה בחייו, ובהמשך היה נתון תקופה ארוכה במעצר בית.

25. בבואי לקבוע עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה, אתן משקל של ממש לטעמים המפורטים לעיל בראשם, גילו הצעיר של הנאשם, עברו הנקי, הודאתו ושיקום היחסים עם המתלונן. על כן מצאתי לקבוע עונשו ברף התחתון עד בינינו של גדרי המתחם. יש לזקוף לחובתו קטיעת ההליך הטיפולי שאף אינה מאפשרת לבחון עתירת ההגנה לעונש שאינו כולל מאסר ממש.

26. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 14 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 17.4.17-16.3.17. מעכבת ביצוע עונש המאסר עד ליום 24.12.17. במועד זה וככל שלא תנתן החלטה שיפוטית אחרת יתייצב הנאשם לריצוי עונשו בבית מעצר הדירים עד השעה 10:00.

ב. 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע, וזאת מיום שחרורו.

ג. 3 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון או עבירה של החזקת סכין, וזאת מיום שחרורו.

ד. קנס בסך 1500 ₪ או 21 ימי מאסר. הקנס ישולם עד ליום 1.3.18.

ה. משפוצה המתלונן פיצוי נכבד, לא מצאתי להטיל על הנאשם פיצוי נוסף.

הסכין תושמד.

לצורך עיכוב הביצוע, יעמדו הערבויות הכספיות שהפקיד הנאשם בהליך המעצר הנילווה.

כמו כן, מוצא כנגד הנאשם צו עיכוב יציאה מן הארץ. מאחר שלנאשם אין דרכון, לא אתן הוראה הפקדה.

לאחר שהנאשם יחל בריצוי מאסרו, יקוזז הקנס מהערבון הכספי והיתרה תוחזר לנאשם או מי מטעמו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג חשוון תשע"ח, 12 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.